

Cànoves

Sant Julià de Vilatorrada

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Cànoves
Emplaçament A uns 200 m a llevant del PK 3,1 de la carretera BV-5201.
Alçada: 624

Coordenades:

Latitud: 41.91241
Longitud: 2.32873
UTM Est (X): 444331
UTM Nord (Y): 4640269

Classificació

Número de fitxa 08220 - 20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Neoclàssic
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU. POUM (DOGC 5817 de 14/02/2011).
Número inventari Sí, IPA: 23692.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002006100DG44A0001ZH
Fitxes associades:
[Bosc de Cànoves](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Descripció

Gran masia formada per un cos central, orientat a ponent, al que se li adossen diversos cossos annexos. Es tracta d'un antic conjunt, que fou ampliat i reformat amb estil neoclàssic.

Separada de l'edificació principal, però comunicada amb la mateixa a través d'un pont penjat, hi ha una torre de defensa. Sota el pont, hi ha un gran portal adovellat, que serveix d'entrada principal a la masia i dona accés al pati.

Hi ha unes destacades galeries annexionades a la torre.

Al cos central se li adossa una capella, construïda a finals del segle XVIII, i dedicada a la Mare de Déu de Núria.

També formen part del conjunt la gran era, la bassa i la masoveria annexa, a més d'una cabana agrícola situada a les proximitats de la casa.

L'era i un conjunt de construccions agropecuàries es troben a la zona d'entrada al casal. Inclou un cobert que conté un forn de pinyes (fitxa 328).

També tenim notícia d'un notable jardí romàntic darrera la casa, tancat, al que no hem pogut accedir.

Observacions:

- Les fotografies són fetes des de l'exterior de la masia, ja que el masover de Cànoves no va permetre fotografiar la casa.

- Segons el Catàleg de masies i cases rurals del POUM (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal) de Sant Julià de Vilatorrada, l'entorn de la masia està considerat AEAP (Àrea d'expectativa arqueològica protegida). Aquesta compren un cercle de 200 m de diàmetre aproximat, i engloba la totalitat del camp, turó o altre element geogràfic que quedi exclòs en part de l'àmbit marcat. Abans de realitzar obres de moviment de terres, terraplenats o enderroc s'haurà de presentar a l'Ajuntament un informe d'intervenció preventiva signat per un tècnic en arqueologia, d'acord amb el que preveu el decret 78/2001 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, publicat al DOGC el 13/03/2002.

- També tenim notícies d'un possible arxiu privat de la família al Casal

Història

Els primers documents on apareix citada la masia de Cànoves són de l'any 947, i l'esmenten com a vila rural dependent del monestir de Sant Llorenç. Posteriorment, la documentació l'esmenta com a mas, i al segle XV, com a domus o casal fortificat, moment en que Galceran de Cànoves s'emancipà de Sant Llorenç i s'inicià una època de molta prosperitat del mas.

L'any 1615, el nunci papal atorgà permís per a celebrar culte a la capella de la casa, i l'any 1618, Felip III concedí a Francesc Cànoves el títol de noble.

Bibliografia

- DIPUTACIÓ DE BARCELONA (2002). Inventari del Patrimoni Construït del Pla Especial de Protecció i Millora de l'Espai Natural de les Guàrdies-Savassona. Àrea d'Espais Naturals, Serveis d'Acció Territorial.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1986). Inventari del Patrimoni

Arquitectònic de Catalunya (Sant Julià de Vilatorça).

- H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2010). Catàleg de masies i cases rurals. POUM. Ajuntament de Sant Julià de Vilatorça. Sant Julià de Vilatorça.
- PLADEVALL i FONT, A. (1994). Puig-L'Agulla i Vilalleons: un santuari i una parròquia mil·lenària. Barcelona: Ed. Montblanc-Martín.
- ROMEU i BISBE, J. (1992). Història de Sant Julià de Vilatorça. Vic: Eumo Editorial.

